

РЕШЕНИЕ

№ 957

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7271** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Я. Н. Ч. от [населено място],[жк], бл. № 43, ап.№ 106, чрез представител по пълномощие адв. П. В. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], против Заповед № 1540/07.06.2019 г., издадена от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.107, ал.1, т.5 и чл.108 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е постановена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с целите на закона. Не е налице нова фактическа обстановка, която да води до невъзможност жалбоподателят да изпълнява задълженията си. Промяната на изискванията за заемане на длъжността не представлява обективна причина. Новите изисквания са по волята на органа на назначаването. Моли съдът да отмени оспорената заповед. Претендира присъждането на разноски по представения списък. Ответникът - Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. Л. оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. СГП-редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за

установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за преназначаване № 83/18.01.2016 г. Я. Н. Ч. е назначен на длъжността началник сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“ в ДФЗ, с ранг II младши. На 04.04.2016 г. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ издава заповед № 171, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.107, ал.1, т.5 и чл.108 от ЗДСл. Тази заповед е отменена с влязло в сила решение на Административен съд София-град, постановено по адм.д. № 4758/2016 г. Със Заповед № 658/22.12.2017 г. жалбоподателят е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност началник сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“ в ДФЗ, с ранг II младши. На 03.09.2018 г. Ч. подава молба за преназначаване на длъжността „главен експерт“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“, сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“. Въз основа на подадената молба и на основание чл.82, ал.1 ЗДСл. на 03.09.2018 г. ответникът издава Заповед № 1657, с която Ч. е преназначен на исканата от него длъжност - „главен експерт“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“, сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“. На същата дата - 03.09.2018 г., на жалбоподателя срещу подпис е връчена длъжностната характеристика за заеманата от него нова длъжност „главен експерт“ /л.28-31 по делото/, която длъжностна характеристика е утвърдена от главния секретар на фонда на 15.01.2016 г. и в която в раздел X са посочени като изисквания за заемане на длъжността: образователна степен висше, бакалавър, професионална област: социални, стопански и правни науки, природни науки, математика и информатика, аграрни науки и ветеринарна медицина, технически науки, хуманитарни науки, сигурност и отбрана, професионален опит 4 години. По делото е представена от ответника и друга длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ “ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“, сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“ /л.79-82 по делото/, също утвърдена на 15.01.2016 г., която е идентична с връчената на Ч., с едно изключение – в раздел X – „Изисквания за заемане на длъжността“ в графата „професионална област“ вместо „социални, стопански и правни науки, природни науки, математика и информатика, аграрни науки и ветеринарна медицина, технически науки, хуманитарни науки, сигурност и отбрана“ е записано „правни науки“. Тази длъжностна характеристика не е връчена на жалбоподателя и няма данни той да е бил запознат с нея. Не са представени решение на Управителния съвет на ДФ „Земеделие“ или нарочна заповед на изпълнителния директор на фонда, сочещи на необходимостта от промяна на образованието за заемане на длъжността „главен експерт“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Договориране по частни мерки“, сектор „Инвестиции в земеделски стопанства“.

На 07.06.2019 г. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ издава Заповед № 1540, с която на основание чл.107, ал.1, т.5 и чл.108 ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя. Като причина е посочено обстоятелството, че в длъжностната характеристика е въведено изискване за образователна степен в професионална област „право“ каквато Ч. не притежава /същият е магистър по

„икономика на търговията“/, поради което престава да отговаря на изискванията за заеманата от него длъжност.

По делото са представени и длъжностните характеристики за заеманите от Ч. предишни длъжности и формуляри за оценка на длъжността, които са неотнормирани към настоящия спор и не следва да бъдат обсъждани от съда.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е субект с наличен правен интерес, засегнат неблагоприятно от обективизираното в заповедта властническо волеизявление. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в съда в рамките на преклузивния 14-дневен срок, установен в нормата на чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в изискуемите от чл.108, ал.1 ЗДСл. форма и съдържание, но в нарушение на закона.

Служебното правоотношение на жалбоподателят е прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл, който определя, че органът по назначаването може да прекрати правоотношението без предизвестие при обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 ЗДСл

В разпоредбите на ЗДСл. не се съдържа нормативно определение на понятието "обективна невъзможност", прието като материално правна предпоставка за упражненото от органа субективно право. Касае се за състояние, възникнало по причини, стоящи извън волята на страните по правоотношението, поради което те са непреодолими.

В съдебната си практика Върховният административен съд константно приема, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативно дадени условия: да е създадена нова фактическа обстановка; същата да води до невъзможност служителят да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните по правоотношението.

Съгласно чл.82, ал.1 ЗДСл. държавен служител може да бъде преназначен на друга длъжност в същата администрация ако отговаря на условията за назначаване и е изразил предварително писмено съгласие за заемането ѝ. Предвидените две предпоставки са дадени кумулативно. От доказателствата по делото се установява, че на 03.09.2018 г. жалбоподателят срещу подпис се е запознал с длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт“, в която в раздел X са посочени като изисквания за заемане на длъжността: образователна степен висше, бакалавър, професионална област: социални, стопански и правни науки, природни науки, математика и информатика, аграрни науки и ветеринарна медицина, технически науки, хуманитарни науки, сигурност и отбрана, професионален опит 4 години. Ч. е изразил съгласието си за заемането на тази нова длъжност като на същата дата е подал молбата си за преназначение. За да прекрати служебното правоотношение обаче ответникът се позовава на друга длъжностна характеристика със същата дата, в която обаче е въведено изискване за образование право (юрист). С такава длъжностна

характеристика жалбоподателят не е бил запознат и не е изразявал съгласие за назначение. Очевидно преназначаването на Ч. е основано именно на длъжностната характеристика, която му е връчена и на чийто изисквания той отговаря. Незаконосъобразно е позоваването на административния орган на друг акт, създаден от него може би за целите на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, за който последният не знае.

От друга страна законосъобразното преназначаване по чл.82, ал.1 ЗДСл. изисква държавният служител да отговаря на условията за назначаване. Като се позовава на втората представена по делото длъжностна характеристика административният орган всъщност не е изпълнил това изискване, като е бил съвсем наясно, че Ч. няма юридическо образование. Неспазването на изискванията за назначаване на длъжността обаче е уредено като самостоятелно основание за прекратяване на служебното правоотношение съгласно чл. 107, ал. 1, т. 7 ЗДСл. и не следва да бъде квалифицирано по чл.107, ал.1, т.5 от същия закон.

На второ място по силата на чл.14,ал.2 от Закона за администрацията основните изисквания за заемане на длъжност в администрацията, каквото е образованието, се определят със закон. Съгласно т.154 от Класификатора на длъжностите в администрацията, минималните изисквания за заемане на длъжността „главен експерт” в Държавен фонд „Земеделие“ са образователна степен – „бакалавър”, без конкретизация на специалността, ранг – III младши и професионален опит 4 години. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят отговаря на всички тези изисквания. Последвалото изменение в длъжностната характеристика /доколкото такова изобщо действително е осъществено по съответния законов ред/ променя единствено изискването за професионалната област на придобитото висше образование, като вместо от широк кръг професионални области се преминава към една единствена - право (юрист), при липса на промяна във функциите и задълженията на длъжността. Това изменение не е резултат от нормативен акт, а от субективната преценка на главния секретар на фонда. Именно тази субективна преценка е довела до ограничаване на специалността – единствено до „право“, т.е. тази промяна е зависила изцяло от волята на административния орган, а не е настъпила по силата на нормативен акт. С оглед изложеното съдът намира, че не е осъществена третата кумулативно дадена предпоставка на фактическия състав на чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. – създадената невъзможност да не зависи от волята на страните по служебното правоотношение.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Ответникът не представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

На основание чл. 143,ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски съобразно представения списък в размер на 1 500 лв. -адвокатски хонорар.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1540/07.06.2019 г., на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е прекратено служебното правоотношение на Я. Н. Ч. на основание чл.107, ал.1, т.5 и чл.108 от Закона за държавния служител.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ –С., [улица], да заплати на Я. Н. Ч. – С.,[жк], бл. № 43, ап.№ 106 разноски по делото в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: